I. N. I.

Disputatio Inauguralis Medica
De
CATARRHO SUFFOCATIVO LABORANTE,

Juſſu & autoritate Illuſtris Facultatis Medicæ in florentiſſimâ Salanâ,

PRÆSIDE

GEORGIO VVOLFFGANGO VVEDELIO,

Med. D. Conſiliario & Archiatro Duc. Saxon. Theoretices Profeſſore Publ. & Acad. Nat. Curioſ. Adjuncto, h. t. Facultatis Medicæ Decano, & Academiæ Rectore Deſignato,

Patrono & Præceptore ſuo colendiſſimo,

PRO LICENTIA,

Summos in arte Medicâ Honores, Privilegia & Inſignia, MORE MAJORUM, ſolenniter impetrandi,

publicæ diſquiſitioni ſubjecta

IN AUDITORIO MAJORI,

horis ante-& poſt-meridianis,

à

CHRISTIANO FRIDERICO SCHUMANNO,

Gleinâ Thuringo,

Ad d. Jul. M DC. LXXXVI.

JENÆ, LITERIS KREBSIANIS.

19

91

PROOEMIUM.

DIfficillimum moriendi genus eſt ſuffocatio, quâ ſpiritali aereæque machinæ, adeoque & hydraulicæ vitali intentatur pauſa fatalis; ſive extrinſecus conſtringantur emiſſaria ſpiritus, ſive citra illam violentiam angiportus faucium ſtricturam ſentiat; ſive in ipſis ſpongioſis tubulis aëreis viæ præcludantur.

Frequentiſſimum verò morborum genus catarrhi conſtituunt, quamvis olim magis ab hoc vel illo fonte, quàm proximioribus vaſis lymphaticis & glandulis derivati. Sunt hi non rarò ferini, acres, ſalſi, ſi ſaltim delibemus pectori infeſtos, ſunt ſuffocativi.

Perinde fuerit, an defluxiones, an effluxiones nominaveris, non niſi lymphæ debentur eccentricæ: nunquam magis timendi, quam ubi vitalibus imminet hoc diluvium, ubi catarrhus ſuffocativus arcem microcoſmi quatit.

Dignus eo nomine judicatus à nobis fuit affectus, qui loco Inauguralis ſpeciminis ventiletur, quod dum aggredimur, divinum exoramus numen, ut fauſtiter omnia cedant!

HISTORIA.

JUvenis XX annorum, habitus corporis rarioris, Temperamenti ſangvineo-phlegmatici, cum æ-

ſtivo tempore attentius ſtudiis navaſſet operam, vitâ ſedentariâ, nocturnis vigiliis & potu largiori delectatus, quibus ſingulis ferendis corpus paulo impar ſuppetit, unde & non raró dolores gravativi ventriculi poſt largiorem pauló paſtum ſe exeruêre, ſentit tumorem tonſillarum; Nocte ſequente corripitur reſpiratione difficili, cum ronchis, anxietate & ſuffocationis metu, ut decumbere nequeat citra præſentaneum periculum, nedum dormire; Pulſus celerius micat, cum aliquali calore, & mentis quâdam turbatione, alvus non reſpondet. Petit Conſilium.

RESOLUTIO.

AFfectus, quo præſens detinetur æger, CATARRHUS SUFFOCATIVUS eſt, quem è ſymptomatum numero, & quidem potiſſimum motûs ac excretorum eſſe, meritò aſſeritur. Si violentiam ejus ſpectes, ſatis periculoſus & acutus eſt, mortemq; haud raró minatur.

Hunc ipſum in ægro noſtro adeſſe, in Hiſtoriâ commemorata ſigna demonſtrant. & quidem 1. ESSENTIALITER INHÆRENTIA ſeu Pathognomonica, quæ ſunt reſpiratio difficilis, ronchi, maxima anxietas, adeò ut metus ſuffocationis adſit.

2. ESSENTIALITER CONSEQUENTIA, ut in actionibus læſis *facultatis animalis*, dum decumbere non poteſt, citra præſentaneum periculum, atque adeſt mentis quædam perturbatio. In *Vitali* pulſus celerius micat, cum aliquali calore. In *naturali* alvus in ægroto noſtro eſt adſtricta.

3. CAUSAS prægreſſas ſi attendimus, idem longè magis

gis confirmatur, errores enim enormes in diætâ cum commiſerit æger, & attentius ſtudiis navarit operam, nocturnisque vigiliis, & potu largiori delectatus fuerit, occaſionem huic malo abundè dedit.

4. Idem à SIMILITUDINE colligimus. Neminem enim latebit, tali reſpiratione difficili & ſuffocationis metu correptos, communiter, omnium conſenſu, non à medicis ſolùm, ſed vulgo quoque pro catarrho ſuffocativo laborantibus, haberi.

SUBJECTUM PRINCIPALE ſine dubio ſunt pulmones, quos primariò in noſtro ægro accuſandos eſſe, ex eorum actione læſâ videre eſt. Nam reſpirationem aliàs diſpenſant, ſanguinem attenuant, circulationem promovent, & plurimos alios utiliſſimos & neceſſarios in corpore producunt effectus; Hìc verò omnia contrario modo ſe habent.

SUBJECTUM ADÆQUATUM ſtatuimus cor, quia pulmonum motu impedito, circulatio ſanguinis etiam læditur, & vice versâ.

CAUSA IMMEDIATA eſt obſtructio pororum ſpiritalium ἀθρόως intentata. Hâc enim poſitâ, ſtatim præſtò eſt affectus; unde & in hoc cum apoplexiâ communicat. Quicquid enim apoplexia in cerebro, id catarrhus ſuffocativus in pulmonibus efficit, dum in cavernulis & poris ſpongioſis pulmonum obſtructio deprehenditur.

CAUSÆ MEDIATÆ PROXIMIORIS vicem ſuſtinent, quæcunque poros hos obſtruere, ac motum ſufflaminare, ſeu ſuffocationem inferre apta ſunt, quoad *eſſentiam* nimirum humores, ſanguis & ſerum. Ille hoc loco ſecundariò & adæquatè ſeu mediatè potius, hoc primariò & immediatè: quatenus non debito modo, prout naturæ ordo exigebat, circulantur. Quoad *modum* verò *eſſendi* peccant quantitate, qualitate, & cumprimis motu.

Peccat ſerum in noſtro ægroto *quantitate*: quatenus in glandulis faucium & ſucceſſivis aliis, ipſisque pulmoni-

bus abundat, naturam gravat, ſpatiumque veſicularum pulmonalium debitum nimis replet.

Peccat *qualitate*, cum dicti humores craſſi, viſcidi, lenti & ad rarefactionem inepti ſtagnare in pulmonibus incipiant, ac, quò minus libera reſpiratio exerceri poſſit, impediant.

Peccat demum cauſa morbifica in affectu noſtro potisſimum *motu locali*, ſiquidem unanimiter ab autoribus circulatio ſanguinis & ſeri in pulmonibus impedita accuſatur. Nullibi viæ magis liberæ in corpore requiruntur, quàm pro aëris itu & reditu. Quando ergò vel ab extra, quod in noſtro caſu potiſſimum obtinet, reflua lympha à tramite ſuo aberrat, non recipitur vel vehitur ſuis alvéis, ſed exundat & in cavitates pulmonum illabitur, ſpiſſeſcit, adhæret, ibique ſubſiſtit; vel ab intra quoque proruit & coagulum ſubit humor, qui attenuatus cum aëre efferri geſtiebat, malum præſtò eſt.

Viæ, per quas materia morbifica ad pulmones abit, ſunt partim vaſa, partim pori. Vaſa huc decurrunt lymphatica plurima, aſperam arteriam omnemque ſpiritalium viarum ambitum inſigniter coronantia. Ubivis glandulæ eadem diſpenſant, ubivis minutulis poris lympha tranat, quod & in ſtatu naturali obſervabile eſt, lymphâ ſuperfluâ continuò difflandâ per pulmonem, & longè magis in præternaturali hoc. Quando verò ſub halitus atomis diſſipari renuit, copioſius ingruit, inſtar glutinis viſcidi denſatur, expanſionem & conſtrictionem elaſticam pulmonum turbari neceſſum eſt.

Si ſecundum *Chimicorum* principia affectum noſtrum examinemus, commodè ſal multo ſero reſolutum indeque inordinationes pariens accuſari poterit.

Ex Cauſis Mediatis remotioribus naturalibus eminet Temperamentum, quod in ægro noſtro ſanguineo-phlegmaticum eſt. Arguit hoc, particulas ſulphureas oleoſas

balſami-

balſamicas à lymphâ aliquo modo ſubjugatas eſſe, unde facilius huic malo dedit originem.

Memorandus etiam eſt HABITUS CORPORIS rarior, qui fibras & glandulas texturâ debiliori gaudere innuit, unde exorbitantias humorum facilius expectare oportet. Tacemus ÆTATEM & TEMPUS ANNI, tanquam minoris momenti.

Ex REBUS NON NATURALIBUS, quarum vulgo ſex numerantur, multum huic malo addidit AER nocturnus, denſior tunc & frigidior, per vaſa pneumonica attractus, ſanguinique communicatus, cum præcipue poros occluſit, unde, quod per inſenſibilem tranſpirationem alias excludi debebat, in humorem ſpiſſum convertit.

Cumque ægrotus noſter largiori quam par erat, POTU delectatus fuerit, non tantum fermentum ventriculi depravatum fuit, indeque cruditates in maſſam ſanguineam redundarunt, quæ ad affectum noſtrum non parum conferre potuerunt; verum etiam exſuperantia ſeri multum ſic promota & adaucta fuit.

QUIES & MOTUS quantum ad diſpenſandam circulationem humorum valeat, vix dici poteſt. Hinc cum Juvenis noſter attentius ſtudiis navarit operam, vitâque ſedentariâ gaviſus fuerit, humores non rite circulati & ςάσιν paſſi, ac incraſſati, totum corpus heterogeneis particulis inquinarunt, quæ proximam huic affectui materiam ſuggeſſerunt.

Nec SOMNI ac VIGILIARUM debita ratio hic fuit habita, unde nocturnis illis vigiliis non parum ſpiritus animales abſumpti ac debilitati fuêre, ut nullum viſcus ſuum recte obire potuerit officium; inde itidem cruditates ortæ, quæ corpus ad catarrhum ſuffocativum diſponere potuerunt.

Ex PRÆTERNATURALIUM ſtatu laudare poſſumus ventriculi ἀτονίαν, cum non raro dolores gravativi ventriculi poſt largiorem paſtum ſe exeruerint. Utut enim id

ex

ex improportione cibi derivari poſſit; notat tamen omninò ventriculum in noſtro ægro quoque laborare, calorem depauperatum, fermentum minus vegetum fibrasque laxiores eſſe, unde vitium primæ coctionis luculenta initia vitioſo ſero dedit.

Inprimis verò accuſandus præcedens *tumor tonſillarum*, ſatis innuens ςάσιν, coagulationem & circulationem ſeri impeditam, neque enim tumores hujuſcemodi aliunde derivandi commodius.

Cognito morbo, breviter quoque ſymptomatum rationem examinabimus, quæ ſupra ſignorum vicem ſuſtinuerunt.

1. *Reſpiratio difficilis eſt*, ob obſtructionem & anguſtationem bronchiorum pulmonum, ſeu pororum ſpiritalium ἀθρόως intentatam, quæ patula eſſe debent, ut concidere & dilatari reciprocè queant.

2. *Ronchi* conquaſſationem aëris cum ſtrepero humore, qui nec præ coagulo exhalare, nec ob disjunctionem expectorari poteſt, in meatibus ſpiritalibus notant.

3. *Anxietas & ſuffocationis metus*, ob circulationem ſanguinis pnevmonicam impeditam & pulmonum motum non integrum, accidunt.

4. *Decumbere nequit citra præſentaneum periculum*, quoniam decumbendo motus diaphragmatis propter revoluta paulò inteſtina non tam facilè libratur, indeque pulmones magis comprimuntur, & cum vaſis ſuis coarctantur. Id cum in ſtatu naturali indifferens ſit, facilè patet, quantum expanſionis hæc libertas inferat.

5. *Nedum dormire*; non tam quia in ſomno ſpiritus quieſcunt, & humores magis coagulantur, quàm quod exterminium ſui veritus archéus quietem capeſſere renuit.

6. *Pulſus celerius micat cum aliquali calore*, ob uſum inſigniter auctum, efferatos ſpiritus vitales, & fermentum peregrinum concipientem ſanguinem.

7. *Mentis*

7. *Mentis quædam perturbatio* notat ſpiritus animales in regiâ cerebri ſede aliquo modo eſſe turbatos, conſenſu facto per nervos.

PROGNOSIN SALUTIS & MORTIS quod attinet, catarrhus ſuffocativus ſatis periculoſus vitæq; inſidiari cenſetur non immeritò, cum pars principalis, cujus maxima eſt neceſſitas, ſit affecta; quid enim mori ſi hoc non eſt? Si ſuffocationem dixeris, præſentiſſimam mortem dixeris. Verſatur ergò in diſcrimine non levi æger, neq; tamen pro depoſito habendus, multò minus deſerendus eſt. Cum enim juvenis ſit, & ab erroribus diætæ ægritudo ortum duxerit, naturæ robore conſtante, abiturum illum brevi, nec poſt ſe alia graviora tracturum, Deo annuente, ſperamus.

LONGITUDO & BREVITAS determinari quidem certò nequit; Cum tamen affectus noſter acutorum æmuletur naturam, brevem fore putamus, modò curatio ſecundum methodum medendi rite inſtituatur.

EVENTUS MODUM quod concernit, ſalutiferum eum fore conjicimus, ſanguinis & ſeri in pulmonibus motu pacatiori ad leges naturæ reddito, rejectâ per ἀνωκάθαρσιν lymphâ coagulatâ & extravaſatâ, reliquâ verò correctâ; Unde & circulatio promovebitur & reſpiratio liberior reddetur.

CURATIO abſolvitur METHODO MEDENDI, & inde erutis indicationibus, cum materiis præſidiorum.

INDICATIO CURATORIA præſentem paroxyſmum eliminare & ſuffocationem intentatam auferre ſtudet, excuſſo è bronchiis peregrino humore & coagulo obſtruente. PRÆSERVATORIA extra paroxyſmum locum habet, removendo cauſas, tum proximas, tum remotiores. VITALIS vires oppreſſas ac deperditas roborare ſatagit. Satisfiet hiſce indicationibus ex tribus fontibus uſitatis, ita tamen, ut, quæ in paroxyſmo, quæ extra eum in uſum vocanda, ſeligantur.

 E FONTE

E FONTE CHIRURGICO revulſionis causâ magno uſui erit in præſenti caſu VENÆSECTIO, tum in paroxyſmo, tum extra eundem inſtituta. Hæc ſæpe præſentaneum eſt remedium liberioris reſpirationis, quoniam ſanguinem in pulmonibus coacervatum imminuit. Inſtitui verò commodè poteſt in pede, ad majorem revulſionem, educendo ſanguinem ad uncias tres vel quatuor.

CUCURBITULÆ tum SICCÆ, tum SCARIFICATÆ in ægro noſtro locum quoque inveniunt, dorſo, brachiis & cruribus applicandæ, ut revellatur lympha, cumque eâ archeus, liberatis bronchiis pulmonum obſeſſis.

FRICTIONES, pannis aſperis inſtitutæ, huc referri debent, ad dilatandos meatus, & commodiorem tranſpirationem promovendam. Singula enim illa in ordinem vocant lympham eccentricam, eamque reddunt fluxilem, torpore excuſſo morboſo.

VESICATORIA etiam, & FONTICULI optima hîc erunt præſidia, ad circulationem lymphæ promovendam, & humores noxios è corpore eliminandos. Illa quidem in præſens, ſunt enim activiora; hi verò in futurum, ſi eo videatur opus in poſterum. Applicari veſicatorium emplaſtrum poteſt nuchæ, & brachiis, non tam quod à capite deplui ſint catarrhi, quàm quod univerſali motu correcto diſcant fluere ordinatius humores, nec in pulmones divertere longius.

Ex FONTE PHARMACEUTICO peti poſſunt LENIENTIA, ut alvus adſtricta moneatur ſui officii, unaque fiat quædam diverſio, & naturæ excitatio. Eo fine dari poſſunt *pil. aloeticæ ſennatæ*, vel *ſcammoniatæ*, MP. ♀ *ear. pil. ſplenet. Sylvii*, *ſpecies diaſenæ*, ut clyſteres leniores non memoremus.

PRÆPARANTIA & incidendo & alterando ad meliorem eductionem humores aptabunt. Propriè dicta verò cum coincidant cum ſpecificis alterantibus, nec moram

ram patiatur affectus, in iis latius recenſendis non occupabimur.

℞. *cryſt.* ♀*ri*, ♀*ri* ⊕*lat.* ã. ℈ß.
rad. ari ppt. g. v. ℴℴ *cinnam.* gt. j.
M. F. l. a. pulv. D. ad chart. S.
Lindpulver auff einmahl.

Optimè convenient PURGANTIA, non ſolùm ad educendos è corpore ſuperfluos & peccantes humores, ſine quorum remotione vitium eorundem reliquum in capeſſendo coagulo vix feliciter tolli poteſt, ſed & ad revulſionem, ad excitandum archeum juxta ac liberandum. Præſens verò docebit ſtatus, utrum hæc præponenda an poſtponenda, quæ item eligenda pro virium & indicantium modulo; v. g.

℞. *gialap. nigr. reſinoſ.* ℈j. *reſin. ſcammon.* gr. iij.
ℴℴ *aniſ.* gtt. j. ♂*ii diaph.* gr. iv.
M. F. pulvis D. ad chart. S.
Purgier-Půlverlein auff 1 mahl.

℞. *elect. diacarth.* ʒij. *extr. agar.* ℈ß.
reſin. ſcamm. g. vj. *ſacch.* q. ſ. M. F. l. a. bolus. S.
Purgier-Biſſen auff 1 mahl.

℞. *pil. ſplenet. Sylv.* n. iij. D. in pyx. S.
Laxierpillen uff 1 mal.

Clyſteres quoq; in caſu noſtro locum habent, ad revellendos humores & educendos.

℞. *rad. alth. helen. lil. albor.* a. ℥ß.
herb. rut. marrub. fœnic. chæref. chamom. tuſſil. a. mß.
ſem. aniſ. fœnic. a. ʒj. *caric. ping.* n. vij.
Coq. in ſ. q. ▽ *ſimpl. Colat.* ℞. ℔j.
caſſ. pro clyſter. elect. cathol. a. ℥ß.
ℴℴ *rut. aneth.* a. ʒiij. ⊖ *gemm.* ʒj. *vitell. ovor.* nj.
M. F. l. a. Clyſter, qui tepidè injiciatur.

Ad removendam cauſam in præcordiis hærentem laudari etiam merentur VOMITORIA, ob præſentaneam opem, quam ſæpe attulerunt. Conducent eadem facile in noſtro ægro, cum malum hocce ab erroribus diætæ ortum ſit, unde cruditates in ventriculo adhuc hærent, quæ ut educantur, commendamus ſequentia.

℞. ♀ri emet. gr. ij. hepat. rubr. Dreſd. ℈ß.
☍ fœnicul. gt. j. M. F. l. a. pulv. S.
Brechpülverlein auff 1 mal.

℞. ▽æ bened. Ruland. ℥j. coagul. aſar. gr. x.
ſirup. de peto ℥ß. M. F. hauſtus.

SUDORIFERA cum ſerum viſcidum incidant & corrigant, poros cutis aperiant, & στάσιν ac grumeſcentiam ſanguinis egregiè tollant, adeoque maſſam ſanguineam in motum ordinatum cieant, principem in tollendo affectu obtinent inter univerſalia ſine dubio locum.

℞. Ræ bezoard. ℨiß. eſſent. ſuccin. ℨß.
⊖ ✳ci aniſ. ℈ß. eſſent. anod. gtt. vj.
M. D. in vitr. S. Zertheilende eſſenz
auff etliche mal.

℞. Ræ bezorad. ℨij. ∽us ♀ri ℈j.
liquor. C. C. ſuccin. ℈ß.
M. D. in vitr. S. Schweiß treibende Mixtur.

℞. ♁ii diaph. gr. xv. C. C. philoſoph. cinnabar. nat. a. ℈ß.
⊖ vol. ſuccin. gr. iv. M. F. l. a. pulv. S.
Schwitzpülverlein auff 1 mal.

DIURETICA, cum non ſolum ſuperfluos humores per vias urinarias educant, ſed & ſerum viſcidum & coagulatum fluxile reddant, ſuum etiam conferent ἀπὸ βάλλον μέρος.

℞. lap.

℞. *lap.* ♋ ℈j. ⊖ *juniper. ſuccin. vol.* a. gr. iv.
M. F. l. a. pulv. S. Reſolvirend Pulver.

℞. *eſſent. ſuccin.* Re *ſilic. Glauber.* ā. ʒj.
M. S. öffnende Fluß-Mixtur.

℞. *clyſſ.* ♁ii 🜍*nat.* ~ ⊖*lis dulc.* a. ʒj.
Re *viol.* ʒij. M. D. in Vitr. S. Alterir-Tinctur.

Sequuntur nunc RESOLVENTIA & DISSIPANTIA, ut lympha & conſequenter ſanguis ſtagnans, grumeſcens, & in coagulum abiens reſolvatur, attenuetur & ad motum diſponatur. Hæc ipſa ALTERANTIUM SPECIFICORUM titulum ſibi vendicant meritò, quibus ſi jungantur roborantia viſcerum præſidia, optimè res expediri poteſt.

℞. *ſperm. ceti* ʒj. *flor.* 🜍*r. myrrh.* ʒß.
lap. ♋ *ppt.* ♁*ii diaph.* a. ℈j.
cinnab. nat. ℈ß. 🝆 *ſuccin. aniſ.* a. gtt. j.
M. F. l. a. pulv. S. Bruſt-Pülverlein.

℞. *rad. ari ppt.* ʒj. *ſperm. ceti, cinnabar. nat.* a. ℈ß.
♁*ii* ♂*lis cachect.* ℈j. *balſ.* 🜍*ris aniſ.* gtt. iiij.
M. F. l. a. pulv. S. Bruſt-Pulver auff etliche mal.

℞. *tincturæ bez. elix. pectoral.* a. ʒj.
eſſent. ſuccin. ~ ⊖*is* ✱*ci aniſ.* a. ℈ß.
M. D. in Vitr. S. Bruſt-Mixtur.

℞. *balſ.* 🜍 *aniſ. ol. bezoard.* a. ℈ß.
M. D. in vitr. S. Hertz-und Bruſt-Balſam.

℞. *aquæ cerefol.* ℥iß. *hyſſop. ſcabioſ. tuſſilag.* a. ℥j.
aſthmat. Rud. ℥ß. *oxymel. ſquillit.* ʒiij.
~ ⊖*lis* ✱*ci aniſ.* ℈j. *elix. pectoral.* ʒj.
ſir. hyſſop. ʒvj. M. F. l. a. Potio. S.
Bruſt-und Lufft-Tränckleín.

ERRHINA & PTARMICA etiam in hoc caſu lau-

dari poſſunt, ut partim in viâ lympham corrigant & roborent archeum, partim ſubtili ſuâ *ἀναθυμιάσει* immediatè ad pulmones lata eandem incidant, & dilatent ſic magis vias. Faciunt huc *ſpec. diatabaci, diamajoran. Myns.* ~*us* ⊖ ✱*ci* ſimplex & cum *ol. rutæ, majoranæ, ſuccini* &c. oleoſus redditus vinoſus. Tacemus MASTICATORIA ipſa, ad ſeri motum promovendum aptiſſima, ex maſtiche granulatâ, globulis maſticator. *Laurembergius.* &c.

Nec indicta ſunt dimittenda GARGARISMATA & injectiones per ſiphonem, ex decoctis pectoralibus & emollientibus uſitatis parata. Et ſic enim viſcida pituita exſtimulari poſcit, ut infarctu illo ſuo liberetur lympha.

EXTERIUS quoque ea adhiberi poſſunt, quæ divertendo, revellendo, reſolvendoque vel ſuſpendunt quaſi corriguntve lympham, vel ſequaciorem reddunt. Ita bregmati ſuccinum album cum fermento ſolet applicari, non ſine ſucceſſu; pectori illiniri *unguentum rubrum potabile*, (quod & interius cum juſculis proderit,) *pectorale*, aliaque his remixta, ut olea 𝔖ta *aniſi, fœniculi, ſuccin. ligni rhod.* Tacemus plantis pedum affricanda, ſuffitus & alia, aliunde facilè huc mutuanda.

DIÆTA tandem his omnibus ſuccedit, quam æger noſter ſedulò obſervare tenetur.

In VITALI ſuademus AEREM purum, temperatum, nullis vitioſis vaporibus contaminatum, ad ſiccitatem magis quàm humiditatem inclinantem, liberum in paroxyſmo, non nimis calidum.

In NATURALI CIBI ſint boni ſucci, facilis coctionis; vitentur craſſi, frigidi, acres, ſalſi, acidi. POTUS ſit cereviſia probè defecata. Vinum modicè aſſumatur.

Quoad ANIMALEM, SOMNO non indulgeat. MOTUS ſit moderatus. ANIMI PATHEMATA graviora abſint. ALVUS quotidiè ſuo reſpondeat officio. Nec externa reliqua, ad præſentis medici directionem, negligantur.

Eripere

ERipere ex mortis qui novit faucibus ægrum,
magnum meretur laudis & famæ decus.
Hactenus haud unum ſpecimen Te prædicat artis,
hinc imbre largo plura dictis affluent.
Summus honor præſto eſt, murex mox tempora cinget;
hygéa reliquum, ſeu potius addet Deus.

Nobil. Dn. Doctorando de acquiſitâ in arte peritiâ, de honoribus ſummis, quos capeſſit & præmiis pietatis invidendis gratulor

PRÆSES.

EXtollant Tua cæpta alii, te laudibus ornent
condignis, addo: nil opus eſt hederâ.

volante calamo adpoſ. cum voto ſincero

Rudolfus Wilhelmus Crauſius, D.P.P.

INteritum vitæ fert SUFFOCATIO certum,
Arcere hanc igitur non levis artis opus.

Nobiliſſ. & Experientiſſimo Dn. SCHUMANNO, diſſertatione Inaugurali CATARRHI SUFFOCATIVI rationem exponenti, gratulaturus pauca hæc ſcribeb.

Caſpar Poſner, natural. Prof. Publ.

Viderat

Viderat egregias infeſta MACHAONIS artes
Perſephone, Patria Urbs quem Regioque colit.
Inſuper infauſto quæ damna immania regno
IPSIUS intulerit, ſenſerat, alma MANUS.
Denique quod docto *de Suffocante Catarrho*,
Ut luci expoſuit, diſſerat ore, videt:
Tantùm qui nocuit mihi tempore, territa dixit,
Tantillô, noſtrum diruet imperium.
Non niſi decrepitos noſtras detrudet ad ædes
Poſthàc; (nec facile hos,) Atropos atra Senes.
Ridebunt Juvenes, Pueri innuptæque Puellæ
Noſtra Salutiferâ *hâc Præſide* ſceptra *Manu*.
Paucior heu! rapidô pars ſuffocata catarrhô,
Quàm tenus hâc, ſtygias adproperabit aquas.
Heu mihi! quòd variâ morbus medicabilis arte
Nunc eſt; nec fugit *hunc* vis ſuis ulla VIRUM!
Dixerat: ac triſtem fugit indignata ſub orcum;
Et niſi vana ſine eſt viribus ira ſuper.
De tantô meritò vicina MACHAONE Tellus
Gaudet, & exclamat Patria; vivat iò!
Vivat iò cultus multô mihi nomine, dico,
FAUTOR: & ingemino: vivat AMICUS iò!

NOBILISSIMO atque EXPERIENTISSIMO
Dn. Doctorando, Phyſico ac Medico Neoſtad. & Sax. Præfecturarum Arnshaugk & Zügenrück Ord. quàm feliciſſimo, Fautori atque Amico ſuo intimo atque æſtumatiſſimo ἐκ τοῦ παραχρῆμα *L. M. Q. ſcrib. Neoſt. ad Orlam d. 6. Jul. Anno 1686.*

M. David Wendler / Scholæ Patriæ
ibid. h. t. Rector.

F I N I S.